

valget har havt nogen større Betænkſelighed ved at tilraade Thinget at gaae ind paa dem. Det angaaer navnlig to Bevillinger, der i Landſthinget ere indførte i Finantsloven. Udvalget har nemlig anſeet det for mindre rigtig, at Landſthinget indfører nye Bevillinger i Finantsloven; thi deels er det Noget, der ligger udenfor hvad der er det Sædvænſte, og deels er det en Fremgangsmaade, der ſet i Fremtiden kan lede til Følger, der kunne være mindre helbige. Paa Grund af de forhaandenværende Omſtændigheder har Udvalget imidlertid dog troet iaar at kunne tilraade Thinget at gaae ind paa diſe nye Bevillinger. Den ene af diſe Poſter angaaer Kirke- og Underviſningsministeriet og er opført i Udvalgets Erklæring under Nr. 6. Den gaaer ud paa, at der til Forberedſel af en geiſtlig Bønningslov bevilges calculatoriſt 2,000 Rd. Med Henſyn til Udgiften ſelv har Udvalget ſintet at indvende, den anſeer den endogsaa tildeels for en Nødvendighed, efterat den geiſtliche Bønningslov er bleven forkaſtet i Landſthinget; men man havde dog øuſtet, at den høitærede Miniſter havde ventet med ſit Endringsforſlag, indtil Loven var kommen tilbage her i Thinget. Saaledes ſom Sagen imidlertid nu foreligger, har man dog ikke fundet Anledning til at tilraade Thinget at nægte denne Bevilling. — Det andet Punkt angaaer den ſaakaldte Bevillingsparagraph, der er undergaaet den Forandring i Landſthinget, at man deri har opført nogle flere Lovforſlag end dem, der ſtode i den, da den forlod Folkethinget. Udvalget har ogsaa heri ſeet ligesom en ny Bevilling, der er indført i Lovforſlaget og ſom det paa Grund af hvad jeg alt har anført maa anſee for mindre rigtig. Da imidlertid ſamtliche de nye Lovforſlag, der ere opførte i Paragraphen, forinden de kunne komme til Udførelſe, maae blive ophjæede til Lov, og alſaa ikke kunne have Indflydſel ſom Bevilling, forinden de ere vedtagne her i Thinget, har man deri en fuldſtændig Sikkerhed for, at de derefter anvendte Udgifter vilde være i Overeensſtemmeſe med den Anſkuelse, der har gjort ſig gjældende her i Thinget, og Udvalget har derfor troet, at man paa Grund af de forhaandenværende Omſtændigheder kunde tilraade Thinget at ved-

tage diſe nye Bevillinger, nagtet det ikke der ved vil erkjende det for rigtig, at Landſthinget ſaaledes indſætter nye Bevillinger i Finantsloven. Paa Grund af det Anførte har man ſaaledes været enig om at tilraade Finantslovens Vedtagelſe ſaaledes, ſom den nu foreligger.

Indenrigsministeren: Jeg ſkal tillade mig at bemærke, at jeg har ſtillet det Endringsforſlag, ſom den ærede Ordſfører erkjender for en næſten nødvendig Conſequens af en Beſlutning, ſom her er tagen, paa rette Sted, nemlig paa ſelve Finantsloven og paa en Tid, hvor det kunde ſkee. Den ærede Ordſfører udtalte, at jeg kunde have ventet dermed, indtil Finantsloven kom her tilbage, idet han alſaa forudſætter. . . . (Ordſføreren: Det var ikke dette Forſlag, men derimod det, der er ſtillet af den høitærede Miniſter for Kirke- og Underviſningsvæſenet, hvortil jeg ſigte.) Ja, ſaa ſkal jeg indſkrænke mig til at bemærke, at jeg ikke kjender Noget, der er til Hinder for at foretage en Udvidelſe af Finantsloven i det andet Thing; thi at Finantsloven ſkal forelægges førſt for Folkethinget er det eneſte Prærogativ, der i ſaa Henſeende er hjemlet i Grundloven.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Jeg troer heller ikke, at det System kan holde Stil, ſom blev opſtillet af den ærede Ordſfører, at der nemlig ſkulde være Noget til Hinder for i Landſthinget at ſtille Forſlag til Finantsloven. Overhovedet vilde efter min Mening den Udviſning, ſom vilde fremkomme ved at forſætte Beſtræbelſerne i den anthydede Retning, ikke være helbig. Saaledes ſom Forholdet nu ſtiller ſig, er det kjendeligt, at der hos en Mængde Deeltagere i den lovgivende Magt er en stor Tilbøielighed til at indſkrænke Finantslovens Betyding, netop paa Grund af, at de forſkjellige Afdelingers Deeltagelſe i Finantsloven er ueensartet. Det forholder ſig imidlertid ikke ſaa, at der i Virkeligheden er nogen anden Forſkjel i denne Deeltagelſe end den af Indenrigsministeren anførte, nemlig, at Finantsloven førſt ſkal forelægges Folkethinget. Jeg vil derfor